

lige Afgang til Erhverv, som ikke ere begrundede i det almene Vel, skulle hæves ved Lov, at den, som ikke selv kan ernære sig eller sine, og hvis Forsørgelse ikke paaligger nogen Anden, er berettiget til at erholde Hjælp af det Offentlige, og at de Børn, hvis Forældre ikke have Evne til at sørge for deres Opførelse, ville erholde fri Underviisning i Almueskoler. Deels af Hensyn til, at alle disse tre Paragraffer gaae ud paa almindelige Løfter, deels ogsaa, fordi de to sidstnævnte af bemeldte Paragraffer ikke indeholde Andet, end hvad der ved Landets almindelige Love har faaet sin Afgjørelse, og den sidste af Paragrafferne endog kunde synes, tværtimod dens Hensigt, at indskrænke den Ret, Lovene allerede have givet, — ere de nævnte Paragraffer udeladte.

Hvad angaaer Grundlovens § 91, om Berettigelse til ved Trykken at offentliggjøre sine Tanker, da er denne Paragraph udeladt, fordi der alt ved Lov af 3die Januar 1851 er givet en saa udstrakt Pressesfrihed, at den maa tilfredsstille selv de videst gaaende Ønsker, og da det, medens paa den ene Side denne udstrakte Pressesfrihed, som allerede havees, vedbliver at bestaae i sit fulde Omfang, paa den anden Side kun vilde være en ubesøjet Indskrænkning i den lovgivende Magts Myndighed, at den skulde være forhindret i, uagtet alle dens Bestanddele deri være enige, at træffe Bestemmelser, hvorved Pressens Misbrug kunde forhindres.

Grundlovens §§ 92—94, hvorved der hjemles Borgerne Ret til uden foregaaende Tilladelse at indgaae Foreninger i ethvert lovligt Diemed, samt til at samles ubevæbnede, og hvortil der tillige bestemmes, hvorledes der ved Oplob skal forholdes fra den væbnede Magts Side, — ere, af lignende Grunde som de, jeg nylig anførte med Hensyn til §§ 77—78, uforandrede optagne i Udkastets §§ 55—57, uagtet Indholdet navnlig af den første af hine Paragraffer vistnok turde være høist betænkeligt, især forsaavidt Staten derved hindres i at standse enhver, for den offentlige Rolighed, farlig Forenings Virksomhed, naar den ikke har en saa aabenbar forbryderisk Charak-

ter, at det Forbud, der gøres imod den, kan blive stadfæstet ved Domstolene.

Grundlovens § 95 er derimod udeladt som overflødig, efterat Lov om Børnepligten af 7de Februar 1849 er udkommen, ligesom den desuden ogsaa i hvert Fald mere vilde have sin Plads i Fællesforfatningen.

Ligeledes er Grundlovens § 96, der tilstøter, at Kommunernes Ret til under Statens Tillfyn selvstændigt at styre deres Anliggender vil blive ordnet ved Lov, udeladt paa Grund af det oftere nævnte Hensyn, som hos Regjeringen har ved Udkastets Udarbejdelse gjort sig gjældende ved de Paragraffer, der indeholde Løfter.

Grundlovens § 97, der affafer enhver i Lovgivningen til Adel, Titel og Rang knyttet Forret, er uforandret gaaet over i Udkastets § 58.

Ligeledes er Bestemmelsen i § 98, 1ste Membrum, om, at intet Lehn, Stamhuus eller Fideicommissgods for Fremtiden kan oprettes, gjengiven i Udkastets § 59; hvorimod det med Hensyn til hiin Paragraphs Slutning, angaaende Vidning ved Lov af de nysnævnte nu bestaaende Besidders Overgang til fri Eiendom, er anseet rettest, at samme udgaaer, da der i hiin Bestemmelse kun indeholdes et Tilfagn om en Lov, der skal udkomme, hvilken den fremtidige lovgivende Magt, naar den finder sig overbevist om sammes Tilraadelighed, kan fremme, hvad enten derom er givet et saadant Tilfagn eller ikke, — en Bemærkning, som tillige finder Anvendelse paa alle de øvrige Grundlovs-Paragraffer, som paa Grund af, at de indeholde almindelige Løfter, ikke ere optagne i det foreliggende Udkast.

Grundlovens § 99, angaaende Anvendeligheden for Krigsmagten af adskillige i de foregaaende Paragraffer givne Bestemmelser, er alene med fornøden Forandring af den deri forekommende Citation optagen i Udkastets § 60.

Grundlovens § 100 findes i Udkastet som § 61, saaledes omdannet, at Forandring i eller Tillæg til Grundloven kun behøver at passere to forskellige Rigsdage, istedetfor at samme nu maa gaae igjennem tre. Ved denne Foran-